

VILLA DUINZICHT

Klucht in twee bedrijven

door

FRANK NIJHUIS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VILLA DUINZICHT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK NIJHUIS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2025 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **20** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Ton de Waard - Vader

Christine de Waard-Velthoven - Moeder, erfgenaam

Marie-Louise de Waard - Dochter

Melvin Kusters - Vriend van ML

Margriet Velthoven - Ongetrouwde zus Christien, erfgenaam

Bernhard - Butler 'Duinzicht'

Sarah - Kokkin 'Duinzicht'

Helga - Tuin/kruidenvrouwje 'Duinzicht'

Charlotte - Kamermeisje 'Duinzicht'

Veronique - Verpleegkundige 'Duinzicht'

Agnes de Boer - Buurvrouw 'Duinzicht'

Hetty Schoonebeek - Buurvrouw 'Duinzicht'

Adele de Waard-Konings - Vrouw Henk

Henk de Waard - Broer van Ton. Man van Adele

'Frederika' - Geest van Frederika Velthoven

'Gwendolien' - Geest van Gwendolien Velthoven

'Agaath' - Geest van Agaath Velthoven

'William' - Geest van William Velthoven

Sabrina Solusta - Medium

Anky Helder - Stagiaire van Sabrina

DECOR:

De entree/hal van de eeuwenoude villa.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(huiskamer De Waard.

Doek open. Tussendoek is nog dicht. Op de bank ligt Melvin met zijn hoofd op de schoot van Marie-Louise. Ton leest de krant op de grote stoel. Christine staat achter de bank. Dan komt van rechts Margriet op met een brief)

MARGRIET: Christine! Tante Agaath is dood!

CHRISTINE: *(schrikt op)* Wie is er dood?

MARGRIET: Tante Agaath.

(iedereen blijft stil. Christine denkt na. De rest kijkt niet eens op of om)

MELVIN: *(ongeïnteresseerd)* Shiiit..

MARIE-LOUISE: *(merkt nu pas)* Wat is shit?

MELVIN: Dood. Dood is Shiiit.

CHRISTINE: *(weet het niet)* Wie is tante Agaath?

MARGRIET: *(zoekt in de brief)* Is dat niet een jongere zus van vader?

CHRISTINE: *(denkt na)* Maar vader had toch helemaal geen contact meer met zijn familie?

MARGRIET: Nee, dat klopt. Wij hebben eigenlijk nooit de familie van zijn kant gezien. Had iets met een familie ruzie te maken heeft moeder wel eens verteld.

CHRISTINE: Ja. Maar waarom krijgen wij nu dan deze brief?

MARGRIET: Ja, *(kijkt in de brief)* Tante Agaath is dood.

MELVIN: *(reageert gelijk weer)* Shiiit.

MARGRIET: *(leest)* Blabla bla .. u ontvangt deze brief omdat mevrouw C. de Waard-Velthoven en mevrouw M. Velthoven de laatste nog in levende erfgenenamen zijn van Agaath Fulumina Cornelia Velthoven. Derhalve hebben zij als enige erfgenenamen recht op de volledige erfenis.

CHRISTINE: *(enthousiast)* Hoor je dat Ton?

TON: *(kijkt nu pas op)* Wat?

CHRISTINE: Margriet heeft wat te vertellen.

TON: *(pakt de krant weer)* Daar luister ik niet naar. Ik heb genoeg aan de onzin die in de krant staat. Daar kom ik al nauwelijks doorheen.

CHRISTINE: *(licht geïrriteerd)* Nee, het is echt goed nieuws.

TON: *(doet de krant weer omlaag)* Goed nieuws? Gaat ze eindelijk weg? Gaat ze zelfstandig wonen?

(Christine loopt naar Margriet en leest mee in de brief)

MELVIN: *(ondersteunt Ton)* Dope man. Ooh. Jij spreekt je tenminste uit. Zo cool.

TON: Dat geldt ook voor jou klaploper. Zoek eens een baantje. Omdat je geen enkele studie hebt afgemaakt kun je toch wel werken? Doe iets voor de kost zodat je in staat bent mijn dochter te onderhouden, in plaats van op onze zak te teren. En zoek een eigen huis.

MARIE-LOUISE: Pap, doe niet zo lullig. Je weet best dat Melvin niets liever zou willen dan weer te gaan werken. Maar hij wordt overal afgewezen.

TON: *(cynisch)* Ja, hoe zou dat komen denk je?

CHRISTINE: *(grijpt in)* Houd nou allemaal je mond eens. Misschien hoeven we helemaal niet meer te werken. We hebben een erfenis.

(iedereen gaat rechtop zitten en kijkt richting Margriet)

MARGRIET: *(leest)* De volledige erfenis bestaat uit 'Villa Duinzicht'. Dit is inclusief 12 hectare grond, gebouwen en personeel. Alle aan deze verwante eigendommen worden u nagelaten.

(Ton loopt ook naar Christine en Margriet kijkt mee in de brief)

TON: *(vertrouwt het niet)* Dat geloof je toch zelf niet.

MELVIN: *(zit ook rechtop)* Hey Marie-Louise! Vet gaaf toch?

MARIE-LOUISE: Ja, misschien kunnen wij daar dan ons eigen huisje krijgen. En kun jij misschien wel werk doen in de tuin of zo.

MELVIN: *(grijpt gelijk naar z'n rug alsof het er in schiet)* Au, au! Ik moet even liggen. Oh man, m'n rug.

(Melvin gaat weer liggen met zijn hoofd op de schoot van Marie-Louise)

MARIE-LOUISE: *(bezorgd)* Gaat het?

CHRISTINE: *(kijkt)* Waar staat die Villa eigenlijk?

MARGRIET: *(leest)* De Villa is gesitueerd in het bosgebied tussen Uddel en Elspeet en valt onder de gemeente Uddel.

TON: *(verbaasd)* Wacht even. Hoe heette dat geval ook alweer?

CHRISTINE: *(enthousiast)* Villa Duinzicht!

TON: Precies. Dat geloof je toch zelf niet?

(Ton loopt naar zijn stoel en pakt de krant weer. Christine snapt het niet)

CHRISTINE: Ton? Wat bedoel je met 'precies'? En waarom geloof je het niet?

TON: Omdat Uddel en Elspeet op de Veluwe liggen. Villa Duinzicht? *(tikt op voorhoofd)* Ja, met je ogen dicht zeker.

MELVIN: *(gaat wat rechtop zitten)* Nou Paps. Hoor eens even. Misschien lag de zee daar nog wel toen het gebouwd werd. Kan toch? Niet dan?

TON: *(cynisch)* Blijf lekker liggen jongen. De zee en de Veluwe hebben elkaar al heel wat eeuwen niet bereikt. Enne noem me geen Paps, ik had je broer kunnen zijn.

MELVIN: Hey broer. Vet gaaf. Had altijd al een broer willen hebben. Oh cool man.

MARGRIET: *(leest verder)* Graag nodig ik u uit op vrijdag aanstaande om 10.00 uur de erfenis akte te ondertekenen en de sleutels van de Villa in ontvangst te nemen. Hoogachtend, Notaris W. Kalder.

CHRISTINE: *(enthousiast)* Dat gaan we doen! We hebben niks te verliezen. Als het niet bevalt verkopen we het toch weer.

MARGRIET: Nee, dat verkopen we niet. Het is misschien al eeuwen in het bezit geweest van onze familie. Misschien leren we zo de geschiedenis van de familie Velthoven wel kennen.

MELVIN: Spirits...Ghosts. Er zweeft van alles in zo'n huis. Zooo cool.

MARIE-LOUISE: *(angstig)* Nee toch? Dan ga ik niet.

MELVIN: Hey skatje...Ik ben bij je...

TON: *(kijkt over de krant, cynisch)* Een hele geruststelling lijkt me.
(licht uit. Alles af)

Scène 2

(Buren/Broer.

Tussendoek blijft dicht. Links komen op Hetty en Agnes (twee stoelen), rechts Henk en Adele (staand). Links)

AGNES: Hetty, je moet naar die notaris. Eis die villa en de grond op. Wij hebben de meeste rechten.

HETTY: Waarom zou ik dat doen?

AGNES: Ik hoorde in het dorp dat de laatste dochter, die in Amsterdam woonde, ook is overleden. En dat de notaris het onder zijn hoede heeft. Wij zijn de burenen. En niet zomaar. Nee, wij zijn die burenen die al jaren en jaren geklaagd hebben over de slechte staat van het gebouw. Hoe levensgevaarlijk het daar is. En dat het daar niet pluis is. Wij zijn echt begaan met het pand. Dus dit is het moment.

HETTY: Dat gaat ons toch allemaal niks aan.

AGNES: Nee, maar er gebeuren rare dingen daar. Er brandt dag en nacht licht.

HETTY: Bemoei je er niet mee.

AGNES: *(gaat verder)* En dat personeel is er altijd. Ik zie ze nooit naar huis gaan.

HETTY: Hoe weet je dit allemaal? Heb je in hun tuin staan kijken?

AGNES: Tuin? Dat is één grote wildernis.

HETTY: Dat vroeg ik niet.

AGNES: *(betrapt)* Nou ja, ik ben wel eens in hun tuin geweest 's avonds. Het personeel is gewoon aan het werk terwijl er al jaren niemand meer woont. Dat is toch gek. Misschien zijn er wel geesten.

HETTY: *(ironisch)* Ja, en die gaan 's nachts nog een hapje eten.

AGNES: Ze moeten die Villa gewoon gaan sluiten voordat er nog meer gekke dingen gaan gebeuren.

HETTY: Laat los Agnes. Die Villa is helemaal niet interessant.

AGNES: Nee, maar die grond zouden we wel goed kunnen gebruiken. We zouden de manege kunnen uitbreiden.

HETTY: *(zucht)* Ja, precies. Dat is wat je wilt. Dan moet je dat aangeven. Dat je het wilt kopen.

AGNES: Hetty! Dan betaal je toch de hoofdprijs! Eerst afkraken en dan een mooi bod doen. Zo gaat dat in de handel.

(Hetty schudt haar hoofd, pakt haar boek weer. Licht links uit. Rechts aan.

Rechts)

HENK: *(aan de telefoon)* Tsjonge, Ton. Wat een verhaal. Erfenis.

ADELE: *(kijkt verrast op, sist naar Henk)* Erfenis? Is dat ook on.....

HENK: Erfenis van de familie van Christine...

ADELE: Christine? Maar is Ton dan...

HENK: En dat is een Villa?

ADELE: Villa?!

HENK: *(lachend)* Nou Ton, dan ben je de enige in de familie die wel goed heeft geschoten met z'n schoonfamilie. Van de mijne heb ik weinig te verwachten. Een auto van 12 jaar oud en oh ja, de hond van 16.

HENK: Nee, nee, ze leven nog *(zacht)*, helaas wel, maar je weet maar nooit.

ADELE: Als ze het niet willen hebben, zijn wij dan...

HENK: *(geïrriteerd)* Ton, wacht even, Adele papegaait mee.

(Henk dekt z'n telefoon af)

Wat moet je nou? Ik kan geen twee dingen tegelijk.

ADELE: *(ongeduldig)* Ben jij ook erfgenaam als broer van Ton? Stel dat Christine en hoe heet die zus ook alweer? Oh ja, Margriet, dood zijn. Krijg jij het dan?

HENK: Wat dacht je van Ton zelf en Marie-Louise? Dan hebben we heel wat begrafenissen te gaan voordat wij überhaupt in beeld komen. Wat klets je toch allemaal?

ADELE: Nou ja, misschien willen ze het wel niet. Dan kunnen wij het toch wel overnemen? Zijn wij de erfgenamen.

HENK: *(schudt z'n hoofd en praat verder)* Ton? Daar ben ik weer. Ja, je kent het wel. Typisch vrouwendingetje. Meekletsen op de achtergrond. Maar goed, gefeliciteerd man. Wanneer gaan jullie verhuizen? Morgen al?! Nou, succes. We komen gauw een keer kijken. Joe! *(hangt op)*

ADELE: We gaan er snel naartoe met een mooie bos bloemen.

HENK: Nou, zo close ben je niet met Ton en Christine. Je wilt nooit mee. Je vindt Ton maar een botte boer en Christine een dweil.

ADELE: Ach ja. Je moet zuinig zijn op je familie. Dat zie je nu wel.

HENK: (*argwanend*) Als ik niet beter wist zou ik denken dat je de hele familie wel wilt uitmoorden voor die Villa. En je hebt het nog niet eens gezien!

(Henk loopt hoofdschuddend rechtsaf)

ADELE: Nou. Dat zou dan twee vliegen in één klap zijn.

(Adele ook snel rechtsaf. Licht uit)

Scène 3

(tussendoek gaat open. De familie komt van rechts op. Koffers in de handen)

CHRISTINE: (*enthousiast*) Kijk toch eens?

TON: Wat een ouwe meuk.

MARGRIET: Prachtig!

MELVIN: Wow!! Zoiets zie je zelden toch? Cool man. Moet je kijken wat een ruimte. We gaan hier ook feestjes houden. Echt supercool.

(ze laten de koffers staan en lopen naar de meubels en trekken de lakens ervan af. Kijken rond)

CHRISTINE: Het is alsof de tijd hier heeft stilgestaan.

MARGRIET: En ergens is het ook thuisgekomen.

CHRISTINE: Wat denk je Margriet, zou vader hier geboren zijn?

MARGRIET: Dan hebben opa en oma hier ook gewoond. En misschien ook hun ouders en vele voorouders voor hen.

MELVIN: (*in extase met z'n handen door de ruimte*) Wow...hier zweven allemaal geesten.

MARIE-LOUISE: Hou op Melvin. Je maakt me bang.

(dan komt van rechts Bernhard op. Iedereen schrikt op)

BERNHARD: (*correct*) Goedemiddag. Mijn naam is Bernhard. Ik ben de butler van Villa Duinzicht. Wat kan ik voor u betekenen?

(Ton loopt naar Bernhard en bekijkt hem van top tot teen.)

Bernhard blijft onverstoorbaar staan)

TON: Butler? Van Villa Duinzicht? *(richting Margriet en Christine)* Is hij ook onderdeel van de erfenis?

(Margriet kijkt gauw in de papieren)

MARGRIET: *(leest)* De volledige erfenis bestaat uit 'Villa Duinzicht'. Dit is inclusief 12 hectare grond, gebouwen **en personeel**.

TON: *(kijkt weer richting Bernhard)* Dat is toch niet waar? En wie gaat die knakker betalen?

BERNHARD: Ik sta volledig tot uw beschikking. Het kost u niets.

CHRISTINE: Ik vind het wel gezellig *(loopt naar Bernhard)* U heeft tante Agaath goed gekend?

BERNHARD: Gekend? Ik ken haar. De familie zal altijd blijven bestaan.

CHRISTINE: *(verschrikt richting de anderen)* Hij weet nog niet dat tante Agaath dood is.

TON: Mooi. Houden zo. Laat hem de boel maar regelen.

MELVIN: Gaaf zeg! Je eigen bediende. Dat is pas echt cool.

TON: Ja, ik snap wel waarom jij dat zegt. Flierefluter.

MARIE-LOUISE: Toe pap. Melvin is zo positief. Als je zo tegen hem praat raakt hij weer in een depressie.

CHRISTINE: *(weer richting Bernhard)* Maar meneer Bernhard, bent u het enige personeel?

BERNHARD: Het is alleen Bernhard. En nee, zeker niet. Zal ik, met uw goedvinden, de andere personeelsleden gaan halen?

MARGRIET: *(in verrukking)* Met uw goedvinden? *(loopt verleidelijk naar Bernhard)* Nou, alleen Bernhard, ik vind het wel goed hoor en... ik ben wel benieuwd hoever uw dienstverlening gaat.

CHRISTINE: Margriet! Gedraag je.

BERNHARD: *(onverstoorbaar)* Dan ga ik ze nu halen.

(Bernhard gaat rechts af)

MARIE-LOUISE: *(bang)* Ik wil weer terug naar ons oude huis. Ik vind het helemaal niet fijn hier.

MELVIN: De space is hier wel oké, Marie-Louise. Dat voel ik aan alles.

CHRISTINE: *(enthousiast)* Ik vind het helemaal geweldig. Ik ga me hier wel thuis voelen.

MARGRIET: *(kijkt nog in de richting waar Bernhard verdween)* Ik verheug me enorm op het personeel.

TON: Ik vind het niks. Ergens klopt hier iets niet. Personeel dat hier dus blijkbaar woont. En niet eens weet dat die Aggregaat dood is.

CHRISTINE: Agaath, Ton. Tante Agaath.

(van rechts komt Bernhard op, vergezeld door Sarah, Helga, Charlotte en Veronique. Ze gaan op een rij staan. De familie kijkt verbaasd toe)

BERNHARD: Mag ik aan u voorstellen. Sarah. Zij runt de keuken.

(Sarah doet een stap naar voren. En maakt een buiginkje)

SARAH: Ik laat u graag kennismaken met mijn culinaire gaven. Elke dag weer een ander menu. U zult er van genieten.

(Sarah doet een stapje terug)

TON: Gewoon aardappels, vlees en groenten neem ik aan?
(Bernhard gaat verder)

BERNHARD: Naast Sarah staat Helga. Helga is het tuin- en kruidenvrouwtje van Villa Duinzicht.

(Helga doet een stapje naar voren)

HELGA: Ik zorg dat alles wat groeit bloeit. De natuur heeft zoveel moois in zich. Krachtig en genezend. Echt, in alles zit leven. We moeten zuinig zijn op onze aarde want..

BERNHARD: *(onderbreekt)* Dank je Helga. De mensen weten waar ze aan toe zijn.

(Helga doet een stapje terug)

BERNHARD: Naast Helga staat Charlotte. Zij is ons kamermeisje.

(Charlotte doet een stap naar voren)

CHARLOTTE: *(Doet een buiginkje, wat verlegen)* Hi..

(het blijft stil. Iedereen wacht. Bernhard hoest een keer en geeft non-verbaal aan dat ze meer moet vertellen)

Oh, hi. Ja, ik ben Charlotte. Ik maak alle kamers schoon en help waar nodig.

(Charlotte doet een stapje terug)

MARGRIET: Heerlijk. Zo'n poetsdame. We hoeven echt niets te doen.

TON: Dat is toch niet nieuw voor jou?

MELVIN: *(lacht)* Oooh echt. Man. Jij bent zo grappig.

TON: *(bits)* Ja en jij hebt al helemaal niets gedaan het afgelopen jaar, dus zeg jij maar niks.

MARIE-LOUISE: Pap..

TON: Jaja.

BERNHARD: En tot slot is daar Veronique, onze verpleegkundige.

(Veronique doet een stapje naar voren. Familie kijkt verbaasd)

VERONIQUE: Goeiemorgen, mijn naam is Veronique. Ik werk hier als verpleegkundige.

CHRISTINE: *(verbaasd)* Verpleegkundige? Is er iemand ziek?

VERONIQUE: *(glimlacht)* Nee, gelukkig niet. Ik heb tot het laatst voor mevrouw gezorgd.

MARGRIET: Mevrouw?

VERONIQUE: Ja, mevrouw Velthoven.

(Margriet richting Christine)

MARGRIET: Bedoelt ze oma daarmee?

CHRISTINE: Maar die is toch allang dood?

MARGRIET: *(draait zich richting Veronique)* Hoe lang geleden is 'mevrouw' overleden?

VERONIQUE: 22 jaar geleden.

TON: *(pakt door)* Oké. Genoeg onzin gehoord. Wat nu?

CHRISTINE: *(kijkt om zich heen)* We gaan genieten. Dit is toch fantastisch. Eindelijk ruimte. Een huis waar we allemaal gelukkig kunnen zijn.

(Bernhard doet ook een stapje naar voren)

BERNHARD: Misschien is het een goed idee dat u met Charlotte meegaat? Zij zal u uw kamers laten zien. Kunt u zich vast gaan installeren en alles uitpakken.

CHRISTINE: Dat lijkt me goed. Ik ben benieuwd.

(de familieleden pakken hun koffers en lopen achter het personeel aan. Bernhard, Sarah, Helga, Charlotte en Veronique.)

Volgorde familie Christine, Margriet, Marie-Louise, Melvin en Ton)

MELVIN: Misschien hebben ze wel een waterbed, Marie-Louise. Hoe cool zou dat zijn.

TON: *(cynisch)* Je gaat me toch niet vertellen dat je wel een diploma hebt? Een zwemdiploma? *(vanachter de coulissen)*

MARIE-LOUISE: Pap...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto